

8 Ιουνίου 2019

Στα σκουπίδια 700.000 τόνοι πλαστικών - Πόσα χάνει η Ελλάδα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Εκτιμάται ότι η χώρα μας χάνει 26 εκατομμύρια ευρώ ετησίως εξαιτίας της πλαστικής ρύπανσης. Τι λέει έκθεση του WWF.

Πλαστικά σκουπίδια 68 κιλών πετά, κατά μέσο όρο, κάθε Έλληνας ετησίως. Συνολικά, κάθε χρόνο παράγονται περίπου 730.000 τόνοι πλαστικών απορριμμάτων (στοιχεία 2017). Από αυτούς οι 610.000 τόνοι καταλήγουν σε ΧΥΤΑ

και χωματερές και μόλις 70.000 - 75.000 τόνοι ανακυκλώνονται, δηλαδή περίπου το 7% της παραγωγής. Σε περίπου 40.000 τόνους εκτιμώνται οι ποσότητες που προστίθενται ετησίως στο περιβάλλον, εκ των οποίων, 11.500 τόνοι ρυπαίνουν τις ελληνικές θάλασσες, ενώ σχεδόν το 70% από αυτά επιστρέφει πίσω στις ελληνικές ακτές.

Τα πλαστικά απορρίμματα δεν επιφέρουν επιπτώσεις μόνο στο θαλάσσιο περιβάλλον, αλλά και στην οικονομία. Η οικονομία της Ελλάδας εκτιμάται ότι χάνει 26 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, ενώ στη Μεσόγειο η πλαστική ρύπανση κοστίζει περίπου 641 εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο στους τομείς του τουρισμού, της αλιείας και της ναυτιλίας.

Συνολικά, στα νερά της Μεσογείου καταλήγουν κάθε χρόνο, 570.000 τόνοι πλαστικού. Με άλλα λόγια, κάθε λεπτό πέφτουν στη θάλασσα 33.800 πλαστικά μπουκάλια. Οι αριθμοί, που δίνει σήμερα στη δημοσιότητα το WWF, ενόψει της Παγκόσμιας Ημέρας Ωκεανών (8 Ιουνίου), καταδεικνύουν το μέγεθος του προβλήματος.

Σύμφωνα με νέα έκθεση της διεθνούς περιβαλλοντικής οργάνωσης με τίτλο «Σταματήστε την πλημμύρα των πλαστικών», η αποτυχία των μεσογειακών χωρών να διαχειριστούν τα πλαστικά απορρίμματά τους, οδηγεί αναπόφευκτα στην καταγραφή επιπέδων-ρεκόρ πλαστικής ρύπανσης στη Μεσόγειο θάλασσα, ενώ κοστίζει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ ετησίως στην οικονομία της περιοχής.

Κάθε χιλιόμετρο ακτογραμμής συσσωρεύει πάνω από πέντε κιλά πλαστικών. Στις παράκτιες περιοχές με τα μεγαλύτερα ποσοστά ρύπανσης περιλαμβάνονται δημοφιλείς τουριστικοί προορισμοί, όπως η Βαρκελώνη, το Τελ Αβίβ, η Βαλένθια, ο κόλπος της Μασσαλίας και οι ακτές της Βενετίας, ενώ την πρωτιά στη ρύπανση από πλαστικά απορρίμματα καταλαμβάνει η τουρκική Κιλικία. Κάθε χρόνο, 2,9 εκατομμύρια τόνοι απορριμμάτων καταλήγουν σε ανεξέλεγκτες χωματερές, ιδίως στην Αίγυπτο και την Τουρκία.

Βάσει των στοιχείων του WWF, η πλαστική ρύπανση αναμένεται πως θα συνεχίσει να αυξάνεται με ραγδαίους ρυθμούς τα επόμενα χρόνια, ενώ η παραγωγή πλαστικών απορριμμάτων στην περιοχή υπολογίζεται ότι θα τετραπλασιαστεί έως το 2050. Για την περίπτωση της χώρας μας ο λεπτομερής οδικός χάρτης, εντοπίζει πολλές καθυστερήσεις στην υλοποίηση μέτρων για τη διαχείριση των πλαστικών απορριμμάτων και υποδεικνύει πρωτοβουλίες που θα έπρεπε να αναλάβει η Πολιτεία, όπως για παράδειγμα η απαγόρευση χρήσης αχρείαστων πλαστικών (π.χ. μαχαιροπήρουνα, καλαμάκια), η δημιουργία ξεχωριστού ρεύματος ανακύκλωσης για πλαστικά απορρίμματα και η επιβολή κυρώσεων προς

επιχειρήσεις που δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη για τα πλαστικά σκουπίδια που παράγουν.

«Δεν υπάρχει άλλο περιθώριο αναμονής, καθώς τα πλαστικά απορρίμματα έχουν ήδη κατακλύσει το περιβάλλον και την ίδια μας τη ζωή. Τώρα είναι η στιγμή για να ληφθούν δραστικά μέτρα που θα μας εξασφαλίσουν καθαρές θάλασσες κι ένα μέλλον απαλλαγμένο από αχρείαστα πλαστικά», τονίζει ο υπεύθυνος προγραμμάτων ευαισθητοποίησης του WWF Ελλάς κ. Αχιλλέας Πληθάρας.

Οι μεσογειακές επιχειρήσεις διαθέτουν κάθε χρόνο στην αγορά 38.000.000 τόνους πλαστικών προϊόντων. Επιπλέον, λόγω του χαμηλού κόστους του “παρθένου” πλαστικού, δεν επενδύουν στον σχεδιασμό νέων προϊόντων που βασίζονται στην επαναχρησιμοποίηση, μείωση ή και αντικατάσταση του “παλιού” πλαστικού. Στην Ελλάδα παράγονται 600.000 τόνοι «παρθένου» πλαστικού, εκ των οποίων 400.000 εξάγονται. Επιπλέον, εισάγονται 500.000 τόνοι «παρθένου» πλαστικού και 300.000 τόνοι δευτερογενών πλαστικών υλικών.

Τα προβλήματα στη διαχείριση των πλαστικών απορριμμάτων στη Μεσόγειο επιδεινώνονται σημαντικά και από τον τουρισμό, δεδομένου ότι οι τουρίστες την περίοδο του καλοκαιριού αυξάνουν την παραγωγή απορριμμάτων κατά 30% σε πολλές παράκτιες περιοχές της Μεσογείου. Ειδικότερα, στην Ελλάδα, σύμφωνα με την έκθεση, ο τουρισμός αυξάνει τα πλαστικά απορρίμματα κατά 26% τη θερινή περίοδο, επιφέροντας κόστος διαχείρισης της τάξης των 4-8 εκατ. ευρώ.

Κυβερνήσεις και δήμοι εξακολουθούν να μη διαχειρίζονται σωστά τα στερεά απόβλητα, τα οποία δεν συλλέγονται, αλλά εναποτίθενται παράνομα σε χώρους υγειονομικής ταφής ή σε παράνομες χωματερές, με αυξημένες πιθανότητες να διαρρεύσουν σε ποτάμια και στη θάλασσα. Οι χώροι υγειονομικής ταφής και η καύση παραμένουν οι κύριες μέθοδοι διαχείρισης των πλαστικών απορριμμάτων σε ολόκληρη τη Μεσόγειο.

Στη χώρα μας, σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στην έκθεση, παρότι υπάρχει νομικό πλαίσιο για τον περιορισμό της πλαστικής ρύπανσης, η εφαρμογή του είναι προβληματική εξαιτίας των πιέσεων από τους εμπλεκόμενους φορείς και της έλλειψης κατάρτισης και ενημέρωσης. Όσον αφορά στην ανακύκλωση του πλαστικού σκουπιδιού, λίγες μόνο χώρες της Μεσογείου επιδεικνύουν ικανοποιητικά αποτελέσματα. Στην Ελλάδα, την Τουρκία και την Τυνησία εκτιμάται ότι το 50% των απορριμμάτων που συλλέγεται για ανακύκλωση είναι επιμολυσμένο με μη ανακυκλώσιμα απόβλητα, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η όλη διαδικασία ανακύκλωσης πλαστικών.

Στο πλαίσιο αυτό, το WWF προτρέπει τις κυβερνήσεις των μεσογειακών χωρών να υποστηρίξουν από κοινού μια παγκόσμια νομικά δεσμευτική συμφωνία για την εξάλειψη της διαρροής πλαστικών στη φύση έως το 2030. Οι δημόσιες αρχές, η βιομηχανία, αλλά και οι πολίτες είναι επίσης απαραίτητο, να ενώσουν τις δυνάμεις τους για την οικοδόμηση ενός καινοτόμου και οικονομικά αποδοτικού συστήματος διαχείρισης των πλαστικών.

Πηγή: tovima.gr